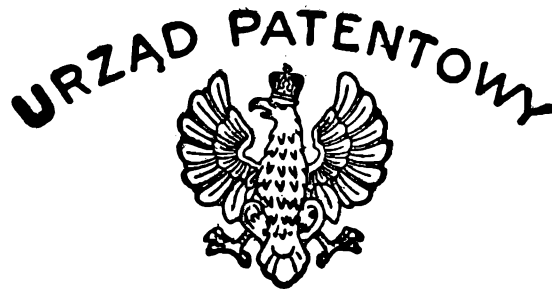

10 września 1926 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

DO 14, 5/72

Nr 3799.

Kl. 76 c 12.

Ernst Gessner, Aktiengesellschaft, Textilmaschinenfabrik
(Aue-Erzgebirge, Niemcy).

Rurka wyciągająca do prząsanic obręczkowych.

Zgłoszono 23 maja 1924 r.

Udzielono 18 grudnia 1925 r.

Pierwszeństwo: 23 maja 1923 r. (Niemcy).

Rurki wyciągające w prząsnicach obręczkowych mają tę wadę, że przewlekanie nitki nie następuje samoczynnie.

Nitka niedoprzędu wychodzi z cylindrów nadawczych z minimalną szybkością 12 m na minutę, czyli 200 mm na sekundę. W razie zerwania się nitki skupia się materiał włókienniczy przed rurką w znacznej ilości, powodując zatrzymania wrzeczona, a tem samem zmniejszenie wydajności prząsni.

Swobodnemu przejściu nitki przez rurkę stoi na przeszkodzie szybki jej ruch obrotowy, utrudniający wejście nitki do rurki oraz działająca siła odśrodkowa, która przylacza nitkę do ściany rurki lub wyrzuca ją pod prostym kątem w bok, uniemożliwiając

pochwycenie jej przez cylinder wyciągający.

Według wynalazku nitka zostaje przewleczona przez rurkę prądem powietrza. W tym celu przed rurką umieszczona jest dysza z zamykanem dopływem sprężonego powietrza. Dla przewleczenia nitki dopływ powietrza zostaje otwarty. Prąd powietrza, wywołany działaniem dyszy, wsysa nitkę do rurki i podaje cylindrom odbiorczym. Dysza połączona jest z rurą ssącą, która przyjmuje nitkę, wychodzącą z górnych cylindrów. Rura ssąca połączona jest z dyszą w rodzaju ejektora i wobec tego przy puszczeniu sprężonego powietrza wprowadza także nitkę, przetrwaną w pobliżu górnych cylindrów z całą pewnością do rurki

wyciągającej. Dla ułatwienia obsługi, ejektorowa prowadnica nitki jest tak zbudowana, że służy równocześnie jako rozrząd dla sprężonego powietrza. Na rysunku uwidoczniło dla przykładu jedno wykonanie wynalazku.

Do górnego końca rurki wyciągającej *s* przystaje dysza *m* na sprężone powietrze; prowadnica *f* dla nitki w postaci rury ssącej zrobiona jest wraz z dyszą z jednego kawałka i jest z nią złączona w jedną całość w rodzaju ejektora. Dysza *m* osadzona jest zapomocą okleszczki na rurze *r*, doprowadzającej powietrze sprężone; przez otwór *o* w rodzaju kranu przechodzi powietrze do górnej części *d* korpusu dyszowego.

Na rysunku uwidoczniło poszczególne części w położeniu czynnem. Powietrze, płynące z części *d* w stronę rurki *s* wytwarza w rurze *f* depresję przez co prąd powietrza, który z całą pewnością wsysa nitkę z górnych cylindrów *a*, podaje ją do cylindrów wyciągowych *z*.

Rura *f* może być zbudowana w postaci rękojeści. Przez proste przekręcenie rękojeści w kierunku strzałki zegara dopływ powietrza *o* zostaje zamknięty. Przez przedstawienie w przeciwnym kierunku dopływ

zostaje otwarty, a urządzenie całe przechodzi w stan czynny.

Dysza, otwór dopływu powietrza, rura ssąca i wogóle wszystkie części urządzenia mogą być zbudowane w różny sposób. Niekiedy rura ssąca *f* może być zbyteczna, szczególnie jeżeli szybkość nitki jest niewielka.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Rurka wyciągająca do prąśnic obraczkowych, znamienna tem, że z rurką połączona jest dysza z regulowanym dopływem sprężonego powietrza.

2. Rurka wyciągająca według zastrz. 1, znamienna tem, że prowadnica (*f*) w postaci rurki połączona jest z dyszą w rodzaju ejektora.

3. Rurka wyciągająca według zastrz. 1, znamienna tem, że dysza (*m*) umocowana jest ruchomo na przewodzie z powietrzem sprężonym w ten sposób, że jej odchylenia regulują dopływ powietrza.

Ernst Gessner, Aktiengesellschaft, Textilmaschinenfabrik.

Zastępca: Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy.

